

Makber

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Mayıs 2016

Makber bildiğim tecrit akşamları,
Gönülden dökülen niyazlarımın
Savruk nidaları kadar ayan beyan.
Suretinden yansıyan engin teamülü
Gönülsüz o devingen, rahmet yüklü
Mihraklarda konuşlanan gönül yangınları.

Sinemde acıya benzer o yanık, telaffuzu is yüklü
Kaygılarım demlenirken akşam pazarı imlerden
Arda kalan yüreğin sessiz isyanlarına
Geçirdiğim bir kılıftan sızan;
Bilfiil sorgulandığım ki
İninde yanlış bir kelamdan düşen payıma,
Gözden düşmek değil de akıttığım
Derin ırmakların coşkulu kıvılcımlarından
Damlayan avuç avuç...

Sessiz bir rotada,
Suretsiz o kayıp resimde
Irgat bir beyan yine kopan en derinden,
Nakşeden en dingin haznem,
Saklı tutulu belki de yoksa belli de mi,
Tutuşmakla eş değer öldüğüm gecelerde
Boyutsuzluğun tefekkürüne sığdıramadığım
Kim bilir kaçınıcı hikâyem...

Adsız bir sanrıda,
Fevri bir solukta duyumsamakla mütevellit
Bir kıyamdan arda kalan
Yine de sessizliğin mabedi
O revnak ve yüz görümü makberde
En derinden, usulca nükseden.

Serzenişin biri bin para,
Tecellisi emsalsiz bir yorgunluk

Sözüm ona bir katre bellediğim
Aşka nazire eden bir kelamda yığılı kalmışlığına
Ses etmeyen suskun yürekten damlayan sakılce
Yine de istiflemekten geri duramadığım onca safсата,
Sürrealist bir sakınca olsa da
Yüklendiğim hezeyan.

Kırık bir niyazda saklı o beyan
Yine de ceberut bir iklimde peyda olan
Nasıl bir tufansa
Boyutsuzluğumun mecrasına kalemle açtığım
İlk ve son gömüt,
Asılı kalmışlığın rütbesi kadar dokunaklı
Yine içinde devindiğim
Ve suretsiz bir yok oluşun tecellisi
Kadar doğurgan bir hüznle eşleşen en derin
Yine de ulaşabildiğim dünya gözüyle
İçine gömüldüğüm hele ki o soluksuz kaldığım derin çukur:
İsmiyle müsemma bir döngüde
Ve kayıtsızlığımın çeperinde.

İsmimi yontarken başucuma yığıdığım
Bir demet çiçekle buyur ettiğim makberimin
Hoyrat günçesinde,
Gülümserken melekler
Sezdiğimin de çok ötesinde.